

slag indeholdende en beslutning om, at 25. generalforsamling skal overveje spørgsmålet om udstedelse af indbydelser (i overensstemmelse med konventionens artikel 50) til at deltage i konventionen blev vedtaget med stemmetallene 47-0-48. Danmark afstod sammen med Island og Norge og andre vestlige eller vestligt orienterede lande. Konventionsudkastet blev herefter vedtaget med stemmetallene 94-0-1 og resolutionsudkastet i sin helhed vedtaget med stemmetallene 94-0-1. Endvidere vedtoges et resolutionsudkast om bilæggelse af civile tvistigheder og et resolutionsudkast indeholdende en tak til folkeretskommissionen for dens arbejde med konventionen.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget om konventionens vedtagelse den 8. december 1969 med stemmetallene 98-0-1 (Paraguay afstod) (res. 2530) samt resolutionsforslaget om tvistigheder (res. 2531) og tak til folkeretskommissionen (res. 2532). Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 16. december 1969.

6. udvalgs beretning: A/7799.

Beretning fra særudvalget vedrørende spørgsmålet om definition af aggression.

(Dagsordenens punkt 88).

6. udvalg behandlede ovenstående dagsordenspunkt på 5 møder i dagene 1.-3. december 1969 på baggrund af beretningen fra vedkommende særudvalg om dets anden mødesamling, der afholdtes i New York i tiden 24. februar-3. april 1969.

Særudvalget, der på sovjetisk initiativ blev nedsat af 22. generalforsamling, består af 35 medlemmer, herunder Finland og Norge. Det er det fjerde udvalg, som FN har nedsat siden 1952 med henblik på at definere begrebet aggression, et spørgsmål, som allerede Folkeforbundet ved flere lejligheder — første gang i 1923 — beskæftigede sig med.

På særudvalgets første mødesamling i juni 1968 lykkedes det ikke at nå til enighed om noget af de definitionsforslag, der blev fremlagt, og enighed opnåedes heller ikke på særudvalgets anden mødesamling i 1969. På denne mødesamling koncentrerede interessen sig om et sovjetisk definitionsforslag, om et forslag fremlagt af 13 stater (Colum-

bia, Cypern, Ecuador, Ghana, Guyana, Haiti, Iran, Jugoslavien, Madagascar, Mexico, Spanien, Uganda og Uruguay), samt om et af Australien, Canada, Italien, Japan, Storbritannien og USA udarbejdet definitionsforslag.

Ifølge det sovjetiske forslag foreligger bl. a. væbnet aggression (direkte eller indirekte), når en stat som den første anvender væbnet magt over for en anden stat i strid med FN-pagtens formål, principper og bestemmelser. Endvidere skal den stat, der først har erklæret en anden stat krig, anses for at have begået væbnet aggression, ligesom følgende handlinger skal betragtes som væbnet aggression, når de er foretaget af en stat som den første, selv uden krigserklæring: Brug af masseødelæggelsesvåben; bombardering af eller skydning mod en andens stats territorium eller befolkning eller et angreb mod dens hær, søværn eller flyvevåben; samt invasion eller angreb af en stats væbnede styrker mod en andens stats territorium, militær okkupation eller annekser af en anden stats territorium eller dele deraf, eller blokade af kyster eller havne. Sikkerhedsrådet kan i særlige tilfælde afgøre, at også andre handlinger er aggressionshandlinger, og territoriale vindinger, der er resultatet af væbnet aggression, må ikke anerkendes. Væbnet aggression er desuden en international forbrydelse mod freden, hvilket skal indebære politisk og økonomisk ansvar for vedkommende stat og strafansvar for de skyldige personer. Endelig skal intet af det anførte hindre et kolonifolks brug af væbnet magt under udøvelsen af dets ret til selvbestemmelse.

Fra vestlig side anførtes følgende hovedindvendinger mod det sovjetiske definitionsforslag:

Ifølge forslaget præambel var en stats anvendelse af magt i den hensigt at gøre indgreb i de sociale og politiske resultater, som et folk i en anden stat havde opnået, ikke i overensstemmelse med princippet om fredelig sameksistens mellem stater med forskellige sociale systemer. Denne passus måtte efter vestlig opfattelse i givet fald resultere i en accept af doktrinen om begrænset suverænitet (Brezhnev-doktrinen), for så vidt som den indebar, at brug af magt mellem stater med ensartede sociale systemer skulle være tilladt (eksempelvis invasio-